

Het mooiste moment van het FK was misschien wel de op het oog ongemakkelijke poging van Germ Terpstra om vader Wim Terpstra te laten delen in zijn zojuist voltooide sportieve missie. „Jaaahhh, maaaaat”, riep hij naar zijn heit. De kersvers Fries seniorenkampioen en sulveren polswinnaar trok de juist van hem wegdraaiende heit aan de arm terug en er volgde een soort van gelukzalige knuffel.

TEKST EDWIN FISCHER
FOTO'S HENK JAN DIJKS

Lachend om de enigszins koddige omhelzing legt Germ Terpstra achter op de schansen in Winsum zijn gevoelens voor zijn 'maat' uit: „We kinne hiel goed mei-inoar, binne echt mei-inoar in team. Wy dogge foar it ljeppen alles byinoar, wy passe echt goed byinoar. Dus as ik win, wint ús heit ek.”

En winnen deed de senioren-debutant op de nog uit de vorige eeuw stammende schansen van Sint Japik, die overigens op de rol staan om komende winter gemoderniseerd te worden. Maar oude schansen, nieuwe schansen; het maakt Germ Terpstra niet uit. Hij focust zich op zichzelf en zijn presteren. Zonder druk van buiten, of van zichzelf.

„De wedstriid rûn neffens it plan dat heit en ik yn it foar betocht hiene. Dus echt rêstich opbouwe”, verklapte de Tzummer. Hij zette naar eigen zeggen de polsstok eerst 'op 10,75'. Terpstra: „Dan wit ik dat ik fierstente gau oer gean, mar ek dat ik al in finalewaardige ôfstân delset.”

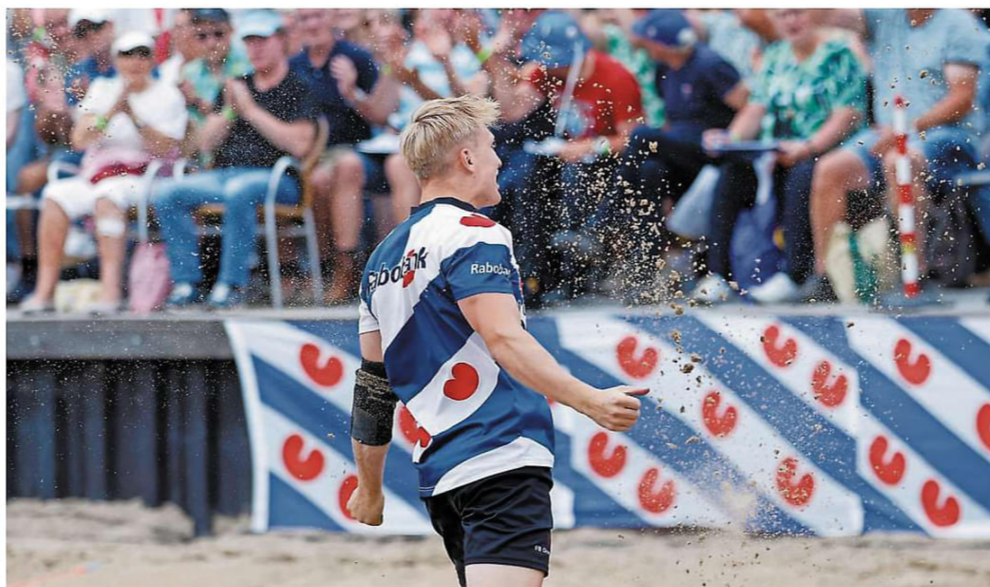
De 19,75 die dat opleverde gaf hem die rust. Daarna werd de pols 10 centimeter verder gezet met 21,02 als gevolg en vervolgens met de polsstok 'op 10,90' kwam daar de machtige Germ Terpstra-explosie: 21,57. Zeker van de winst, al voor aanvang van de finale? „Nee, wis net! Michiel siet ek goed yn de wedstriid en kin dêr grif oerhinne”, wist Terpstra.

Zijn fierleppcompaan leek daar zeker toe in staat. In zijn eerste finalepoging sidderde iedereen toen hij met machtige slagen de polsstok bedwong. Michiel Zijlstra: „It gefoel wie yn dy sprong wol goed, mar it fielede net sa as myn lêste finalesprong. Dy wie echt perfekt, sa ha ik my noch nooit yn in polsstok field.”

De eerste leverde 21,39 op, de perfect voelende sprong? Een nat pak. Druppend van het water en de teleurstelling verbijstend: „It klimmen gong sa lekker, mar ik moast nei de tredde slach even ynhalde. Eins die ik dat krekt te let, want ik luts mei dy tredde slach de pols dochs krekt nei achteren. Ik hie oars wis oer dy 21,57 hinne gien.”

Er restte hem weer niet anders dan het zilver. „Fansels wie Germ topfavoryt, mar ik kom om te winnen. As ik net it idee ha soe dat ik winne kin, dan soe ik op hâlde”, bekende de Oosthemmer.

Aan stoppen denkt Sanne Bouwstra ook nog lang niet. De ljeppster uit Reduzum leek heel lang de opvolger van de al in de voorronde gesneuvelde Femke Rispsen te worden. Hoewel haar leidende afstand van 15,46 geen topafstand was, mocht ze met alleen Hanneke Westert uit Sneek nog te gaan dromen van de winnaarskrans.

Germ Terpstra wist zaterdag zijn favorietenrol waar te maken en sprong naar de seniorentitel op het FK fierleppen.

Germ Terpstra wint Friese titel niet alleen: 'Jaaahhh, maaaaat'

De winnaars op een rijtje, met van links naar rechts Jorrit Bouwstra, Nina van der Vliet, Brent Monsma, Hanneke Westert en Germ Terpstra.

'Op elk FK fiel ik my kampioen'

Nog voordat de finaleronde op het FK fierleppen begon, stonden drie gewonnen kampioenen al incognito tussen de toeschouwers.

Voor titelverdediger Rutger Piersma kwam zijn vroegere achticht toch wel als een verrassing. „It FK is dochs in bytsje myn wedstriid”, mompelde de Koudumer. En daar zat ook direct de verklaring voor hemzelf, waarom hij zich niet bij de beste vijf senioren van dit FK sprong.

Piersma: „Foarich jier wie ik dochs

noch in outsider dy't wûn. Alwer foar de tredde kear Frysk kampioen. Der wiene no tink ik mear ferwachtingen. Fan oaren, mar ek by mysels. Je witte noch better dat je it kinne. Dy druk nekte my tink ik.”

Echt treuren deed hij niet. Met een biertje in de hand kwam hij tot een slotconclusie: „Op elk FK fiel ik my in kampioen. Ek al ferlies ik, sa as hjoed.”

Het zouden ook de woorden van zowel Femke Rispsen als Marrit van

der Wal geweest kunnen zijn. De eerste, tweevoudig Fries kampioen, baalde nog wel zichtbaar, maar relativeerde snel. „Het zit allemaal zo dicht bij elkaar bij de vrouwen, de vorm van de dag bepaalt vaak wie wint. En ik had niet de beste vorm.”

Marrit van der Wal, zesmaal FK-winnares, vond het wel prima. „Der moasten kânshawwers sneuvelje. Hjoed wie ik der ien fan. Mar ik bin hjir foar de leuk, dus it is oké.”

Westert liet in haar allerlaatste sprong evenwel haar klasse zien en vloog naar een kampioenswaardige 16,91. „Yn myn fjirde jier by de famkes waard ik Frysk kampioen en no yn it fjirde jier by de froulju wer. Mei myn bêste seizoenprestaasje. En earlik, ik bin wol ferrast hear mei dizze titel”, zei Westert glunderend.

Dat was Brent Monsma naar eigen zeggen totaal niet na zijn zege bij de junioren. Waar velen klassementsleider Sietse Lefferts of Auke Jan Jilderda in hun voorstelling op winst hadden gezet, was het de ljeppster uit Tzummarum die zich in de fraaie krans liet zetten. „Ik tink dat ik in echte FK-springer bin. By de jonges haw

'De wedstriid rûn neffens it plan dat heit en ik yn it foar betocht hiene'

ik ek al twa kear de titel foar in oar syn noas weikapt. Dus ik bin net ferrast dat ik dat no by de junioren wer doch.”

Van stelen of voor de neus weggapen was bij de jongens geen sprake. Jorrit Bouwstra kwam, zag en overwon. Huizenhoog favoriet en die status waarmaken. Maar dan toch nog niet tevreden zijn. „Myn winnen-de ôfstân fan 18,54 wie matich sjoen de ôfstannen dy't ik it hiele seizoen sprongen haw. Safolle wedstriden winne mei 19 meter-sprongen. Dan fielt dit as teloarstellend.” Om zich te haasten: „Mar dat duorret net lang hear.”

Teleurgesteld was Nina van der Vliet zeker niet. De Burgumse wist met 4 centimeter verschil - 14,16 om 14,12 - de Friese titel te pakken. Yrsa Maats was de onfortuinlijke zilveren medaillewinnares.